

بشراب خائنه کن کفان
ز شراب بخشش بکشان
هر دم بر بگردن کسان
شد جام و کاسه سبزی تو
سخن زده نماز سیرج او
ز بکوی شیخ طبع او
که سخن بر سه ای طرح او
شده نظن نادره کوی تو

بلع العلی بکماله کشف الهم بحاله

حسن جمع حاصله صلوا علیه و آله

نکشوده در میره دانشی
بجان شکرش هدی
بجای قبله کاشندی
بجای کعبه زاهدی
ز فوض نورش دم تو
هر عادت شپرد
ز عمون فیض عظم تو
بفارسه است مواریدی
نه بدر بسینه عاشقان
چرخ تو طوره نامتجی
چو لبست لطیفه داردی
نه سخن بر دل عارفان
چو لبست لطیفه داردی

بها از فزون

بسماء عن سرت فویرت
حفظه علامک دفعنت
شربت ناب سوطت
چو محال حفظه ماردی
مرسا چشم عدوی تو
بجای دکش بردی تو
ز سپند خاک کنوی تو
چو حاکم نظره عاصدی
نه چو زودت زرمین بود
نه چو موت حمل مران بود
که بسوت روح این بود
ز جناب رب شنه فاسدی
نکشیده کلک دند سخی
چو رخ ز طاق بخت سخی
نه بداله ز لبر کسی
نشیند بسینه ساعدی
ز قندم زهر معاری
که نه دیده دیده عاری
بسماع جان تو داردی
بطنان مهر تو صاعدی
خند از آن مرای
ز حضور فاقوش می
که سزا ز صفت قبی
که بخورد معر حج سدی